

[Kulturministeren]

storieløshed i det indlæg, som man næsten ikke tror på, når det er den herre, der taler.

Så vil jeg også gerne sige, at vi ikke laver det her for at få ansat et antal mennesker til et eller andet. En af de gode grunde til at lave Kulturfonden er bl.a., at det er et af de steder, hvor man har en meget smidig administration, hvor tingene er blevet ekspederet med en hast, som næsten er usædvanlig i det offentlige. Det synes jeg faktisk er fint, og det kunne inspirere andre.

Man kan da godt have det synspunkt, at pengene fosser ud af kassen. Jeg synes, jeg hører det, hver gang en Venstremand åbner munden; det er altså ikke noget særlig kulturelt synspunkt, det bare lorum-larum, som man skal garnere sine synspunkter med.

Men når hr. Bertel Haarder har det synspunkt, undrer det mig, at han ikke som minister i mange tidligere regeringer under borgerlig ledelse har spurgt, om nogen ikke skulle gå ind i det og kigge på alle kulturbevillingerne, om man ikke en dag skulle kigge på, hvad pokker der egentlig foregik.

Det har den nuværende kulturminister og den nuværende regering gjort. Vi har rent faktisk en gruppe siddende, der prøver at lave en redegørelse over, hvad der er sket, siden vi fik en kulturminister, og hvordan tendensen og strømningerne er.

Hvem pokker har egentlig haft styr på alle de penge, der i 10 år er fosset ud? Hvem har overhovedet anet, hvad de gik til?

Det havde været interessant, hvis hr. Bertel Haarder havde sagt den nuværende regering tak for, at den rent faktisk går i gang med at finde ud af, hvordan pengene prioriteres. Jeg bruger ikke det mærkelige ord vandfaldet her, men skal bare i al – hvad skal vi sige – fredsommelighed gøre opmærksom på, at det drejer sig om 1 pct. af statsbudgettet, og en stigning på 10 pct. af det bliver ikke til så forfærdelig meget.

Til gengæld er det udtryk for en meget præcis prioritering fra en regering, der mener, at det kan betale sig at satse på kultur. Det synspunkt kan man være enig eller uenig i, men det er altså et politisk synspunkt, at vi får uendelig meget for disse penge. Når den nuværende regering så også sætter ind for rent faktisk at stoppe det sted, hvor man kan sige, at pengene fosser ud, nemlig i relation til at skabe noget

mere beskæftigelse, fordi det er bedre at få folk i arbejde end blot at betale til passive ydelser, så holder argumentationen ikke vand – for nu at blive i den sprogbug.

Med de ord vil jeg sige tak for den opbakning, der er fra et flertal i dette Ting, til, at Kulturfonden nu kan få sit eget lovgrundlag og kan fortsætte det spændende, mangfoldige, omfangsrige og idéskabende arbejde.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil da gerne takke kulturministeren for, at man nu gennemgår alle kulturbevillingerne gennem tiderne og ser, hvad man har fået for dem; det synes jeg er et vældig godt initiativ.

Jeg siger ikke, at det, som kulturministeren siger, er lorum-larum, jeg beskylder hende ikke for at være ikkekulturel eller historieløs, jeg har i det hele taget ikke gjort andet, end at jeg fredsommeligt har argumenteret for vores lidt vanskelige overvejelser med hensyn til, hvad vi skulle gøre med dette her, og det synes jeg ikke giver ministeren nogen anledning til at skælde hverken mig eller Venstre ud for alt muligt.

Kunne vi simpelt hen ikke få en anden tone i kulturdebatten?

Det kunne være blevet en ganske god debat, hvis kulturministeren kunne lade være på forhånd at tro, at hun har opfundet de vises sten og lade være med at være så usandsynlig hoven over for andre partier og andre personer, som jo også kan have en god begrundelse for de synspunkter, de har.

Jeg sagde oven i købet, at hvis det var for en kortere periode, og hvis vi havde pengene, kunne det da godt være, man kunne tale med os om det, men vi synes altså, det er et problem, at man ikke har pengene, og vi vil gerne gøre opmærksom på en ting, som kulturministeren synes at glemme, nemlig at danske kommuner i disse år er utrolig gode til at bruge penge på kultur. Jeg skal love for, man gør noget rundt omkring, og spørgsmålet er, om der er brug for at have denne kasse med sukker, som skal få kommunerne til at gøre det, som nogle ministerudnævnte koryfæer siger at de skal gøre.

Der er altså også et element af centralisering i dette her. Det er ikke blot kommunerne, der er villige til at bruge penge på kultur; det er borgerne også. Overalt i verden ser man, at borgerne bruger en stigende del af deres priva-